градъ въ Друмая или правилно Дуникица Друмая гори на пътя въ България за въ источна Македония той ~~новъ~~ малъкъ градецъ се вижда да е новъ защото исторически споменъ нисе среща за него то минало; освенъ що потвърдяне се говори че сж го заселили на послѣдне врѣме, двама арнаути (или по-право горонци турци) овчаре, които ~~

~~ посели ~~тамо~~ стадата си въ неговите околности, ~~които~~ ~~били~~ развалени на двѣ.

Ако за минало то на Друмая ~~на~~ то градъ нищо се не говори, то за неговата ~~околности на~~ околность се ~~сто~~ говори въ единъ старъ паметникъ, до тридесетъ до нашитѣ дни, и поче го се разбира че на това мѣсто е ставало нѣкога си нѣкакъвъ ~~или паметникъ~~ паметникъ или паметникъ отъ околнитѣ селения още въ римско врѣме; за тозъ паметникъ ние ще говоримъ по насетнѣ.

За градецъ въ ~~Старо градецъ~~ Друмая освенъ горното прѣдание знае се че прѣди 80 или 100 години Дуникишки дере бей, извѣстенъ под название Карганя та, го е завладѣлъ и подчинилъ на своето Дуникско аянство. Въ това врѣме ~~говорят се~~ или ~~Старо~~ ~~Хора~~ потвърдяне се разказва ~~се~~ че селото е населено чисто турско и само въ къщи се говорятъ български. Въ врѣме на войната 1877, той градецъ е ималъ 713 к. турски, а български 240. Сега броятъ тур. к. 1000 и български около 130, като се нѣколкина християни ~~под наем~~ ~~се~~ въ България. Говори се ~~на~~ ~~при~~ приблизително вѣрно

инв. N 863